

nikativnim nastojanjima da se unaprijedi političko komunikativno sporazumijevanje na svim razinama nacionalne, regionalne i lokalne političke i javne građanske hrvatske komunikacije.

Autor poručuje čitateljima da živimo u vremenima ozbiljnih društvenih, ekonomskih, političkih, znanstvenih, športskih, umjetničkih i drugih kriznih (ne)predvidljivih događaja koji se događaju građanima, obiteljima, narodima i državama na svim razinama nacionalne, županijske i lokalne komunikacije. Prezentirana autorska knjiga je potvrdila, poznatu popularnu proklamiranu tezu iz 21.stoljeća, da ideologija mržnje može postati ozbiljna komunikacijska prepreka u razvoju svih država, naroda i narodnosti. Možemo zaključiti da se europski prostor suočava s fenomenom uspona ideologije mržnje koja opasno ugrožava svako društvo i razvojni boljitak svake države. Uspon ideologije mržnje je upozoravajući signal svakom (ne)razvijenom društvu i ona je uvijek u korelaciji s komunikativnim i javno posredovanim porukama koje ozbiljno narušavaju temeljne građanske slobode i ljudska prava svakog građanina. Autor ove izuzetno zanimljive knjige upozorava na razvijanje

građanske svijesti o negativnim učincima ideologije mržnje koja upropaštava i razdire svako (ne)razvijeno društvo. Knjiga je izvjesno autorsko upozorenje svim građanima da pojavnost uspona ideologije mržnje ne ostavljamo po strani već da sociolozi, politolozi i komunikolozi udruženim zajedničkim snagama zaustave uspon ideologije mržnje na svim državnim, županijskim i lokalnim razinama našeg društva.

Slobodni smo ovu izuzetno zanimljivu i vrijednu knjigu preporučiti širem krugu čitateljske stručne publike, a posebno svim intelektualcima koji sustavno promišljaju i osvještavaju negativni trend uspona ideologije mržnje, a osobito kreatorima sociološke, politološke i komunikološke misli na svima razinama nacionalne, županijske i općinske društvene i političke komunikacije.

Primljeno: 2017 – 04 – 22

Izred.prof.dr.sc.Vlasta Kučić
Filozofski fakultet i Fakultet za turizam
Sveučilišta u Mariboru, Maribor/ Brežice, Slovenija

Conference information

At the turn of the millennium the world's broadcasting and communication research and industries are undergoing a massive metamorphosis as well as a profound, tumultuous, rapid and unparalleled change. Digital and interactive media is now irrevocably linked with computer science, telecommunications, the Internet and World Wide Web. Given the prominence of the electronic media in the 21st century, scholars, academics and media professionals need to know how to decipher and evaluate media and communication fields in the emerging and dynamic digital age.

Hosted by Abu Dhabi University, ICMC 2018 provides the ideal opportunity to bring together international academics and media practitioners to exchange and discuss the latest issues in media and communication in interactive digital media era.

The Aims and Objectives of ICMC 2018 are:

- To exchange best practices and promote international partnership and cooperation among academia and media practitioners worldwide.
- To create an international forum to present, discuss and exchange the latest academic research in media and communication.

Keynote speakers:

- Dr. Steven Wildman, Emeritus Professor, Michigan State University, USA
- Dr. Mike Friedrichsen, President, Berlin University of Digital Sciences, Germany

Submission themes

The interest areas of the conference include but are not limited to:

MEDIA MANAGEMENT
MEDIA REGULATION AND PUBLIC POLICY
MEDIA BRAND
SOCIAL MEDIA
MOBILE MEDIA
MEDIA ECONOMICS
PARTICIPATORY, ONLINE AND DIGITAL JOURNALISM
FAKE NEWS AND FRAUDULENT MEDIATION
MEDIA IN Gulf Cooperation Council (GCC) COUNTRIES
MEDIA LITERACY
MEDIA AND COMMUNICATION CONVERGENCE

Submission procedure

- All submissions and presentations must be in English or Arabic.
- All submissions must follow instructions provided in paper submission instructions (see below).
- If multiple authors are involved, one should be designated to receive correspondence regarding the paper.

Paper submission instructions

- Full papers must be maximum of 20 pages (12 pt. Times New Roman, single spaced) including abstract (250 words), at least five keywords, tables, pictures, references and/or appendix.
- Separate title page should include the paper title, author(s), university affiliation(s), e-mail(s) and postal address (es).

- Formatting: please follow APA paper and reference formatting style (<https://owl.english.purdue.edu/owl/resource/560/01/>)
- Submitted papers must not have been previously presented, published or accepted for publication.
- Each paper presentation will last 15 minutes.
- All the papers should be submitted as a word document format to icmc2018@adu.ac.ae

Submission review and publication

All submissions will be double-blind peer reviewed.

To be included in the conference program, at least one of each paper's co-authors must participate in the conference.

Publications

All accepted full papers are going to be published in the Abstracts & Proceedings CD-ROM (e-book) with the ISBN number and will be given to the participants on the conference day.

Important dates

- Submission of Full paper deadline: 20 January 2018
- Notification of acceptance: 5 February 2018
- Conference registration deadline: 15 February 2018

Conference registration fees: 300 USD

Social Program

In addition to the scientific program, we offer the excursion tours to the main attractions of Abu Dhabi and Dubai. The aim of this tour is to broaden network opportunities in a more relaxed environment.

More detailed information can be found on the conference website www.adu.ac.ae/icmc and in the attached digital brochure.

IN MEMORIAM PROF. DR. SC. FRANJO RUŽA (1931. – 2017.)

Dana 13. studenog 2017. godine napustio nas je dr. sc. Franjo Ruža, profesor, kolega, prijatelj i jedan od utemeljitelja Fakulteta organizacije i informatike.

FRANJO RUŽA rođen je 26. listopada 1931. godine u Svetom Roku (danas Novo Selo Rok) u Međimurskoj županiji. Nižu gimnaziju završio je u Čakovcu, a maturirao je na Ekonomskoj školi u Čakovcu 1950. godine. Na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1958. godine. Doktorirao je 1973. godine na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu obranom doktorske disertacije pod naslovom «*Utjecaj uvojeta privređivanja na rezultate i uspješnost poslovanja poduzeća konzervne industrije središnje Hrvatske*». Mentor mu je bio prof. dr. Franjo Krajčević.

Nakon završetka srednje škole zaposlio se u gospodarstvu, zatim u državnoj upravi, pa u srednjoj školi, a posljednjih četrdeset godina radio je kao visokoškolski nastavnik, sve do umirovljenja.

Na *Višoj ekonomskoj školi* u Varaždinu radio je kao profesor od 1962. do 1974. godine, kada je *Viša ekonomska škola* prerasla u *Fakultet organizacije i informatike Varaždin*. Za sveučilišnog profesora u zvanju izvanrednog profesora izabran je 1974. godine, a za redovitog profesora biran je 1980. te ponovno 1986. godine. U trajno zvanje redovitog profesora izabran je 1999. godine. Odlukom Senata Sveučilišta u Zagrebu od 14. lipnja 2005. godine izabran je u počasno zvanje *professor emeritus* zbog posebnih zasluga za napredak i razvitak Sveučilišta u Zagrebu te za međunarodno priznatu nastavnu i znanstvenu izvrsnost.

Tijekom četrdesetogodišnjega rada kao visokoškolski nastavnik obavljao je više raznih

dužnosti. Za direktora *Više ekonomske škole Varaždin* izabran je u studijskoj godini 1969./1970. te ponovno u svibnju 1974. godine, s ciljanom zadaćom da radi na prerastanju *Više ekonomske škole* u *Fakultet organizacije i informatike Varaždin*. To je i ostvario, pa ga se opravdano smatra osnivačem Fakulteta. U više navrata biran je za dekana Fakulteta.

Posebnu pažnju zaslužuje njegov mentorski rad te obrazovanje brojnih diplomanata, magistara i doktora znanosti.

Bio je voditelj više znanstvenih skupova i savjetovanja. Pripremajući proslavu 800. obljetnice grada Varaždina, u organizaciji Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i Grada, odlučeno je da prof. F. Ruža vodi taj veliki projekt koji se pripremao tri godine. Tada je imenovan predsjednikom Organizacijskog odbora znanstvenoga skupa, posvećenog 800. obljetnici grada Varaždina.

Rezultat tog trodnevnog znanstvenog skupa (s više od sedamdeset referata) bilo je opsežno djelo «*Varaždinski zbornik 1181-1981.*» (opsega 686 stranica enciklopedijskoga formata), koje se s pravom naziva enciklopedijom Varaždina. Upravo iz te njegove suradnje s HAZU došlo je do osnivanja Zavoda za znanstveni rad Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Varaždinu. Odlukom Predsjedništva Akademije prof. Ruža imenovan je ravnateljem toga Zavoda. Na toj je dužnosti bio od početka rada Zavoda 1983. godine pa sve do 1993. godine, kada je zbog bolesti morao napustiti taj posao te se posvetio svom profesorskom pozivu. U Zavodu je ostao članom Znanstvenoga vijeća.

Pet godina bio je predsjednik Organizacijskog odbora poznatog glazbenog festivala, Varaždin-

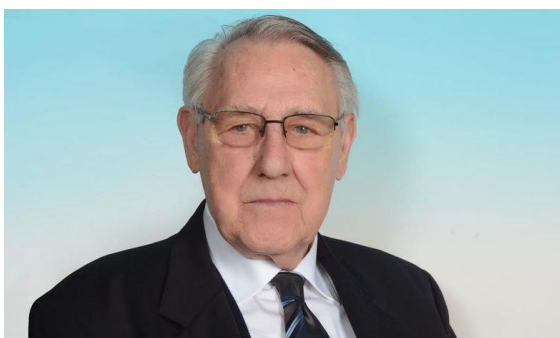
skih baroknih večeri, a deset godina ostao je članom toga Odbora.

Više je vrsta projekata na kojima je radio. To su projekti koje je financiralo Ministarstvo znanosti, projekti na kojima je radio u Zavodu HAZU i projekti za potrebe gospodarstva. Radio je i na projektima koje je odobrilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa. U Zavodu za znanstveni rad HAZU zajedno s akademikom Androm Mohorovičićem više je godina vodio projekt *Stvaralački potencijal u funkciji društvenog razvoja sjeverozapadne Hrvatske*.

Jedan je od triju osnivača Rotary kluba Varaždin, a u jednom mandatu bio je predsjednik Kluba. Preko Kluba osigurao je pomoć i financiranje mnogim studentima (naročito za studije u inozemstvu).

Njegove svestrane aktivnosti u znanstvenom, kulturnom i društvenom djelovanju, uz redovito obavljanje svojih profesorskih dužnosti, posljednjih je godina morao znatno smanjiti, što je uvjetovano njegovim zdravljem.

IN MEMORIAM Akademik Milan Moguš

Akademik **Milan Moguš**, istaknuti hrvatski filolog i predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u razdoblju od 2004. do 2010., umro je u nedjelju 19. studenog u Zagrebu u 91. godini života, priopćio je HAZU.

Rodio se 25. travnja 1927. u Senju gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Nakon mature 1948. upisao je Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (grupa za narodni jezik i književnost), gdje su mu profesori bili slavni hrvatski jezikoslovci Stjepan

Dobitnik je više odličja, priznanja i zahvala državnih, županijskih, gradskih i drugih asocijacija, od kojih se izdvajaju: „Nagrada 8. svibnja“ Općine Varaždin (danas nagrada Grada Varaždina), „Priznanje zaslužnom profesoru Sveučilišta u Zagrebu“, „Medalja Varaždinskih baroknih večeri“, „Spomenica domovinske zahvalnosti“ odlukom predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana, „Red hrvatskog pletera“ odlukom predsjednika Republike dr. Franje Tuđmana, „Nagrada za životno djelo Grada Varaždina“ (to je prva nagrada za životno djelo u Varaždinu).

Na kraju valja istaknuti kako je Franjo Ruža u svom dugogodišnjem radu i stvaralaštvu dao velik doprinos znanosti, gradu Varaždinu te društvu u cjelini i teško nam je shvatiti da ga nema više među nama.

Prof. dr. sc. Stjepan Dvorski

Fakultet organizacije i informatike Varaždin
Sveučilište u Zagrebu

Ivšić, Ljudevit Jonke, Mate Hraste, Petar Skok i Josip Hamm.

Diplomirao je 1953. Iste je godine izabran za asistenta u Akademijinom Institutu za jezik, a 1956. prelazi na Filozofski fakultet kao asistent profesora Mate Hraste. Od 1961. do 1963. bio je lektor hrvatskog jezika na Sveučilištu u Varšavi. Doktorat filoloških znanosti stekao je 1962. u Zagrebu. Godine 1964. izabran je za docenta, 1969. za izvanrednog profesora, a 1975. za redovitog sveučilišnog profesora. Od 1965. do umirovljenja 1992. bio je šef Katedre za dijalektologiju i povijest hrvatskog jezika. Od 1970. do 1972. bio je prodekan Filozofskog fakulteta, gdje je od 1976. predavao i na poslijediplomskom studiju smjera lingvistike. Od 1979. do 1985. bio je voditelj tog studija. Od 1983. do 1992. bio je predstojnik Zavoda za lingvistiku Filozofskog fakulteta. Školske godine 1969/70. i 1973/74. predavao je kao gostujući profesor na sveučilištu u Kölnu, a 1987/88. na sveučilištu u Mannheimu. Kao profesor dijalektologije i povijesti hrvatskog jezika predavao je niz godina na Filološkom fakultetu u Osijeku i na Filozofskom fakultetu u Rijeci.

Akademik Milan Moguš bio je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti punih 40 godina:

1977. izabran je za izvanrednog, a 1986. za redovitog člana. Vodeće dužnosti u Akademiji obnašao je 25 godina: od 1985. do 1991. bio je tajnik Razreda za filološke znanosti, a od 1991. do 1997., u vrijeme predsjednika akademika Ivana Supeka, bio je glavni tajnik HAZU. Od 1998. do 2003., u vrijeme predsjednika akademika Ive Padovana, bio je potpredsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2010. bio je predsjednik, 16. u nizu od osnutka Akademije. U vrijeme predsjedničkog mandata akademika Milana Moguša osnovane su četiri Akademijine znanstvenoistraživačke jedinice: u Bjelovaru (2005.), Vukovaru (2008.) i Požegi (2009.) te Antropološki centar u Dubrovniku (2008.), a 2009. Akademija je preselila svoju Knjižnicu u novouređenu zgradu bivšeg Kemijskog instituta na Strossmayerovom trgu.

Od 2001. do smrti akademik Moguš bio je voditelj Zavoda za lingvistička istraživanja HAZU te predsjednik Odbora za leksikografiju, član Odbora za dijalektologiju i Odbora za onomastiku. Bio je dugogodišnji voditelj projekta Istraživanja hrvatskih dijalekata i pod njegovim vodstvom objavljen je niz dijalektoloških izdanja – monografija, znanstvenih rasprava i članaka. Od 2011. vodio je projekt Benešićev Rječnik hrvatskoga književnoga jezika od preporoda do I. G. Kovačića koji je dosad izašao u 14 svezaka.

Akademik Moguš objavio je 274 publikacije, među kojima 21 knjigu te 208 članaka i rasprava. U doba Hrvatskog proljeća 1971., zajedno s akademikom **Stjepanom Babićem** i pokojnim akademikom **Božidarom Finkom**, izradio je Hrvatski pravopis koji je zbog političkih razloga nakon tiska bio uništen te je 1972. ponovno tiskan u Londonu, zbog čega je u povijest ušao pod nazivom Londonac. U cijelosti je Hrvatski pravopis prvi put tiskan tek 1990., nakon čega je doživio više izdanja. Za povijest hrvatskog jezika nezaobilazno djelo akademika Moguša je Fonološki razvoj hrvatskoga jezika (1971.) i njegovo dopunjeno i prošireno izdanje Povijesna fonologija hrvatskoga jezika (2010.). Bio je suautor velike gramatike Povijesni pregled, glasovi i oblici hrvatskoga književnoga jezika (1991.), a svoje rezultate bavljenja pisanom poviješću hrvatskog jezika zaokružio je 1993. u knjizi Povijest hrvatskoga književnoga jezika, objavljenoj u tri hrvatska, jednom engleskom i jednom njemačkom izdanju.

Velik doprinos akademik Moguš dao je hrvatskoj dijalektologiji, posebno istraživanju čakavskog narječja, čime je pridonio pridonio sagledavanju čakavskog sustava kao cjeline i kao autohtonoga narječja. Doktorirao je s temom o senjskom govoru, a objavio je i monografiju Čakavsko narječje (1977.) te niz radova u kojima proučava jezik umjetničke dijalektalne poezije.

Važan dio rada akademika Moguša bila je leksikografija: objavio je Senjski rječnik (2002.) sa 6000 natuknica te još devet rječnika, među kojima se uz navedeni Benešićev Rječnik izdvaja Hrvatski čestotni rječnik (1999., s Majom Bratanić i Markom Tadićem), prvi hrvatski rječnik koji riječi donosi poredane prema čestoti korištenja, te prvi Poljsko-hrvatski rječnik (2002., s Nedom Pintarić) koji sadrži oko 100.000 natuknica.

Objavio je i Rječnik Marulićeve Judite (2001.), kao rezultat dugogodišnjeg bavljenja Marulićevim djelom, a s Markom Tadićem i Cesarićev Rječnik, prvi hrvatski rječnik posvećem opusu jednog književnika, te Mažuranićev Rječnik i Rječnik Bugarkinja Silvija Strahimira Kranjčevića.

Akademik Moguš bio je među prvim hrvatskim lingvistima koji je pridonio uvođenju uporabe računala u humanističke znanosti te je računalnom obradom teksta proširio načine proučavanja jezičnih i književnih spomenika.

Za svoj rad akademik Milan Moguš dobio je niz domaćih i stranih odlikovanja i priznanja. Bio je među ostalim počasni doktor Sveučilišta u Rijeci i Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, 1998. dobio je Državnu nagradu za znanost za životno djelo, 1996. odlikovan je za znanstveni rad Ordenom Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića, 2007. Redom kneza Branimira s ogrlicom za osobite zasluge stečene promicanjem međunarodnog položaja i ugleda Hrvatske i njezina odnosa s drugim državama, 2009. Redom Ante Starčevića za doprinos održanju i razvitku hrvatske državotvorne ideje, uspostavom i izgradnjom suverene hrvatske države, a 2017. i Veleredom kralja Dmitra Zvonimira s lentom i Danicom, za osobite zasluge i dugogodišnje sveukupno znanstveno, kulturno i javno djelovanje u Hrvatskoj i u svijetu, u prigodi 90. obljetnice života. Od 2004. bio je počasni građanin svog rodnog Senja.

Od 1998. do 2002. bio je predsjednik Hrvatskog povjerenstva za UNESCO.

„Smrt akademika Milana Moguša velik je gubitak za Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti. Rijetko je koji član imao takav utjecaj na njeno djelovanje kao akademik Moguš. U svom radu nikad nije težio samoisticanju. Bio je čvrstog karaktera, pouzdan, marljiv, staložen, disciplinira. Kao predsjednik pridonio je pozicioniranju Hrvatske akademije kao stabilne i pouzdane referentne institucije koja je glas razuma i mudrosti.

Imao je velik utjecaj na sve nas koji smo ga naslijedili i bez njega bi Hrvatska akademija drugačije izgledala. Akademik Milan Moguš bio je jedan od onih koji su čuvali i gradili hrvatski identitet. Stoga je zadužio i Hrvatsku akademiju i hrvatsku znanost i hrvatski narod“, izjavio je povodom smrti akademika Milana Moguša predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik **Zvonko Kusić**.